

9356 - آیا ایمان نزد اهل سنت و جماعت، کم و زیاد می شود؟

سوال

تعریف ایمان نزد اهل سنت و جماعت چیست؟ و آیا ایمان زیاد و کم می شود؟

پاسخ مفصل

ایمان نزد اهل سنت و جماعت، «**اقرار با قلب، و به زبان آوردن، و عمل با اعضای بدن**» است. یعنی شامل سه امر است:

۱- اقرار قلبی.

۲- بیان زبانی.

۳- عمل بدنی.

بر این اساس، ایمان کم و زیاد خواهد شد؛ زیرا اقرار و پذیرش قلبی [از شخصی به شخص دیگر] متفاوت است، مثلاً پذیرش چیزی که خبرش را شنیده ایم با پذیرش چیزی که خودش را با چشم دیده ایم فرق دارد، و پذیرش خبری که یک نفر آورده است با پذیرش خبری که دو نفر آورده اند متفاوت است. به همین خاطر ابراهیم علیه الصلاة والسلام گفت: **﴿رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِم تُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنَّ لِيُظَمِّنُ قَلْبِي﴾** [بقره/ ۲۶۰] (پروردگارا نشانم بده چگونه مردگان را زنده می کنی. فرمود: مگر ایمان نداری؟ گفت: آری اما برای آنکه قلبم آرام گیرد). بنابراین، ایمان از نظر اقرار قلب و اطمینان و آرامش آن زیاد می شود و خود انسان متوجه این کم و زیاد شدن ایمان می شود؛ مثلاً هنگامی که در مجلس یاد خدا حضور می یابد و موعظه و یاد بهشت و دوزخ را می شنوند ایمانش چنان می شود که گویا آن را به چشم می بیند، اما در صورت غفلت و پس از رفتن از آن مجلس، این یقین نیز کم تر می شود. همینطور ایمان از نظر زبانی زیاد [و کم] می شود. مثلاً کسی که الله را چند بار یاد کرده مانند کسی که او را صد بار یاد کرده نیست، و ایمان دومی بیش از اولی است.

همینطور کسی که عبادتی را به صورت کامل ادا کند ایمانش بیشتر از کسی است که آن را به صورت ناقص انجام داده است.

همینطور در مورد عمل؛ انسان اگر با اعضای بدنش عملی را بیشتر از دیگری انجام دهد ایمانش بیشتر از کسی است که عمل نیک را ناقص انجام داده و این - یعنی زیاد و کم شدن ایمان - در قرآن و سنت وارد شده است. خداوند متعال می فرماید: **﴿وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزِدَّادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا﴾** [المدرثر/ ۳۱] (و ما تعداد آن ها را قرار نداده ایم مگر فتنه ای برای کسانی که کفر ورزیده اند تا کسانی که کتاب به آنان داده شده به یقین رسند و ایمان کسانی که ایمان آورده اند بیشتر شود).

همچنین الله متعال می فرماید: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ [التوبة/ ۱۲۴-۱۲۵] (و چون سوره‌ای نازل شود از میان آنان کسی است که می گوید: این [سوره] ایمان کدام یک از شما را افزود؟ اما کسانی که ایمان آورده‌اند بر ایمانشان می افزاید و آنان شادمانی می کنند. اما کسانی که در دل هایشان بیماری است بر پلیدی‌شان افزود و در حال کفر می میرند).

و در حدیث صحیح از پیامبر ﷺ روایت است که فرمود: «کسانی را ندیده‌ام که عقل و دین‌شان ناقص باشد و مانند یکی از شما عقل مرد قاطع و جدی را ببرد» بنابراین، ایمان کم و زیاد می شود.